

flyttet, regnes med noget større lønningsudgifter end ved den foreslåede driftsform.

Da der ikke siden 1920 på banen er blevet udført arbejder af blot nogenlunde betydning, hvortil udgiften er blevet afholdt på Statsbanernes anlægsbudget, og da kapital investeret før 1920 — bortset fra arealerhvervelsesudgifter — allerede er afskrevet, fremkommer der for tiden hverken afskrivning eller nævneværdig forrentning af den i banen investerede kapital. En hel eller delvis nedlæggelse af banen vil derfor ikke medføre nogen reduktion i udgifterne til afskrivning og forrentning.

Derimod ville en opretholdelse af den nuværende driftsform, som allerede anført, medføre, at sporanlægget skulle fornyes,

hvilket ville medføre en udgift på ca. 1,1 mill. kr. Afskrivning og forrentning af dette beløb ville andrage i gennemsnit ca. 55 000 kr. årlig i de første 10 år, således at den samlede udgift til drift og vedligeholdelse samt til afskrivning og forrentning i påkommende fald ville blive ca. 530 000 kr.

Overgangen til den her beskrevne ændrede driftsform vil således, da sporforstærkningen kan undlades, medføre en årlig besparelse på ialt ca. 275 000 kr.

Afsluttende bemærkes, at banen har en længde på ca. 11 km, og at det nuværende spor er lagt med skinner med en vægt af 22,5 kg/m, hvilket er Statsbanernes svageste skinnetype.